

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **L. Š.**
zastoupen JUDr. Kamilem Podroužkem, advokátem AK Podroužek,
Moník, Petera a partneři, advokátní kancelář s.r.o.
se sídlem 500 02 Hradec Králové, Fráni Šrámka 1139/2

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2021, čj.MPSV-2021/47557-918

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2021, čj.MPSV-2021/47557-918, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 6.292,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 3. 2021 žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně – Úřadu práce ČR – krajské pobočky Hradec Králové ze dne 24. 7. 2020, kterým bylo rozhodnuto o poskytování příspěvku na péči ve výši 880,- Kč měsíčně od května 2020.

2. Žalovaný odkázal na zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), a jeho § 8, dle něhož se u žalobce jedná o I. stupeň závislosti, když potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb – oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost.
3. Žalovaný odůvodnil své závěry zejména obsahem posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové ze dne 24. 11. 2020. Z odůvodnění dále plyne, že u posuzovaného nedošlo ke zhoršení zdravotního stavu, co do neprovedení sociálního šetření žalovaný odkázal na znění Instrukce náměstka pro řízení sekce 7 č. 2/2021, která upravila postup sociálního šetření za účelem poskytování příspěvku na péči po dobu trvání nouzového stavu vyhlášeného podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon) s účinností od 15. 2. 2021.

II. Žalobní argumentace

4. Žaloba považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné, když rozhodnutí trpí závažnými procesními vadami, které mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení žalobce namítal, že žalovaný nepravdivě uvedl, že dne 29. 4. 2020 bylo provedeno sociální šetření v místě bydliště posuzovaného sociální pracovníci úřadu práce, což nebyla pravda, když poslední šetření proběhlo na podzim r. 2018. Žalobcově žádosti, aby sociální šetření proběhlo v jeho přirozeném sociálním prostředí, nebylo vyhověno. Z důvodů epidemie covid-19 bylo přistoupeno pouze k vyplnění formuláře, což však s ohledem na charakter žalobcova onemocnění nemohlo přinést ucelený a dostatečný obrázek o jeho limitech. S odkazem na znění § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), nebyl dle žalobce řádně zjištěn stav jeho věci. Žalovaný se odvolává na instrukci, vydanou v r. 2021, ač sociální šetření mělo proběhnout 10 měsíců před jejím vydáním. Přitom z data zahájení řízení vyplývá, že se nelze vymlouvat na průběh nouzového stavu, konečně, rozhodnutí bylo vydáno až několik týdnů po uplynutí 30 denní lhůty pro jeho vydání.
5. Správní orgán i přes opakované námitky žalobce posuzuje jeho poruchu, tj. Aspergerův syndrom, jako mírnou formu, že všech doložených zpráv však plyne, že se u žalobce jedná o poruchu s těžkou formou. K této opakované námitce se žalobce nikdy dostatečně nevyjádřil, a to přes jednoznačné lékařské zprávy, z nichž plyne, že tato jeho porucha má zásadní vliv na jeho schopnosti zvládat základní životní potřeby. Žalovaný se tak ani dodatečně nepokusil přezkoumat zdravotní stav žalobce, pouze přejal závěry správního orgánu.
6. V dalším žalobce poukázal na Instrukci MPSV č. 15/2016, která stanoví, že při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí „tělesné struktury a tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností“. Výsledek takového hodnocení pak musí odrážet rozsah duševních a mentálních schopností, tedy chování, emotivitu, schopnost abstrakce, rozhodovací a poznávací schopnosti, tělesné a smyslové schopnosti a hodnocení by mělo vzájemně korespondovat. Pro zvládání těchto potřeb je pak u hodnocení osob s pervazivními vývojovými poruchami nutné klinické

posouzení psychiatrem, jeho vyšetření by mělo být doplněno psychologickým vyšetřením. U poruch autistického spektra a dalších duševních poruch je třeba přihlížet nejen k stanovenému IQ, ale též k přidruženým poruchám, např. chování, osobnosti apod. U žalobce však k jeho duševnímu stavu nebylo vůbec přihlíženo, vyšetření psychiatrické bylo nahrazeno pouze rozhovorem psychiatra s žalobcem při jednání komise a vyjmenováním zpráv, které však nebyly z hlediska obsahu a závěrů hodnoceny.

7. Dále žalobce připomněl, že žalovaný se dostatečně nevypořádal ani s jeho námitkou o omezeních jeho osoby, daných důsledkem prodělání dětské obrny a jejími následky. Přitom právě tyto následky jej zásadním způsobem limitují při zvládání některých základních životních potřeb. V době podání žaloby žalobce podstupoval lázeňskou péči, při níž je nezbytná přítomnost jeho matky, takový pobyt a změna prostředí je pro žalobce obtížná a neřešitelná překážka bez trvalé přítomnosti matky.
8. S poukazem na znění ust. § 9 zákona č. 108/2006 Sb., žaloba namítá, že žalovaný dostatečně nezkoumal a nezvážil omezení, která se u žalobce projevují ve vzájemném ovlivnění, nebral v úvahu jeho duševní stav. Přijatelným standardem zvládnutí základní životní potřeby se rozumí kvalita a způsob, který je obvyklý a který umožňuje, aby základní životní potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Žalobce na základě uvedených skutečností namítl nezvládání následujících základních životních potřeb:
 - Mobilita – z důvodu přetrvávajícího psychického postižení není žalobce schopen samostatně být jen nastoupit do prostředku hromadné dopravy, venku se samostatně pohybovat, žalobce musí doprovázet mimo jeho bydliště jiná osoba, sám není schopen využívat prostředky hromadné dopravy a venku se samostatně pohybovat. V záznamu o sociálním šetření jsou faktory popsány u potřeby mobility, přitom žalovaný uvádí, že se posuzují u potřeby orientace.
 - Orientace – u této potřeby žalobce opakovaně namítal existenci těžké duševní poruchy, kdy má potíže zorientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně na ně reagovat, při jakékoliv změně či neočekávané situaci se neadekvátně rozzlobí, nedokáže ovládnout své emoce, pečující osoba ho všude doprovází, přitom žalovaný uvádí, že má přiměřené duševní kompetence pro přiměřené reakce. Žaloba poukazuje na rozhodnutí soudu čj. 29 Ad 8/2020, kdy soud projevil pochybnosti o schopnosti žalobce přiměřeně reagovat, když z podkladů plyne, že reaguje v afektu, je emočně nestabilní, fobický a trpí separační úzkostí. Žalovaný toto nezpochybnil, nicméně se tím vůbec nezabýval a toto nehodnotil, opět pouze přijal závěry posudkové komise a rezignoval na řádné odůvodnění, na základě něhož by bylo zřejmé, z čeho při svém hodnocení vycházel.
 - Komunikace – v záznamu je jasně uvedeno, že tuto životní potřebu žalobce nezvládá, při vyvstalém problému není schopen vůbec komunikovat, stáhne se do sebe, brečí, doma zaleze do postele, kde se schová, úřední komunikaci nezvládá, telefon nezvedne. Ošetřující lékařka uvedla, že není schopen recipročního rozhovoru, změny a neporozumění ho vede k negativismu. Potvrdila, že odmítá komunikovat mobilním telefonem, sám neotevře dveře, když někdo zazvoní. Uvádí, že žalobce vyžaduje vysoce specifický přístup výchovný a vzdělávací, edukační proces se neobejde bez

péče asistenta. Žalobce dle lékařky potřebuje pomoc a doprovod dospělé pečující osoby, která dohlíží na jeho potřeby, v situacích změny i malé si sám neporadí.

- Stravování – u této základní životní potřeby žaloba namítá, že v záznamu je výslovně uvedeno, že žalobce teplé jídlo sám připravit nezvládne, má potíže s otevřením obalů potravin, láhev s minerálkou neotevře, potřebuje pomoc s krájením pečiva a tvrdých potravin. Příloha č. 1 k vyhlášce stanoví u této potřeby výslovně hodnocení schopností osoby rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, závěr žalovaného je proto zcela chybný, nevychází z principů a postupů stanovených právními předpisy a nelze jej přezkoumat. Žalobce není schopen nalít nápoj, neboť ho ve většině případů ani není schopen otevřít, nápoj, který je zavřený a zabalený nalít nelze. Žalobce obal nepřekoná, nemůže ho tedy ani nalít, nepřekoná tento problém ani s pomůckou. Neotevře konzervy, kompoty, zavíčkované sklenice, přetrvávají spasmy pravé ruky a nemůže si tak ani přidržet předměty. Pokud by bylo provedeno řádné sociální šetření, bylo by prokázáno, že těchto aktivit žalobce není schopen. Předpokladem schopnosti servírování stravy je zachování funkce obou horních končetin, pravou ruku žalobce není objektivně schopen používat, levou není schopen přemístit stravu a nápoj na místo konzumace, za které nemůže být považována kuchyňská linka, zejména s ohledem na hodnocení standardů zvládnutí základních potřeb.
- Tělesná hygiena – Žalovaným odůvodněná schopnost samostatného výkonu této základní životní potřeby tím, že stříhání nehtů, mytí vlasů a holení není každodenní činností, neodpovídá standardu, citovanému vyhláškou, žalobce není schopen v tomto směru zvládnout činnosti, které jeho vrstevníci běžně zvládají. Žalovaný se ve svém rozhodnutí nevypořádal s argumenty žalobce, ani se závěry ošetřujících lékařů, ignoroval podklady, uvedené v záznamu a dotazníku, nezohlednil rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností žalobce. K žalobě bylo přiloženo vyšetření zdravotního stavu žalobce v ambulanci dětské a dorostové psychiatrie s.r.o. HANNES med, ze dne 26. 3. 2020 a neurologické ambulance MUDr. H. H. ze dne 28. 5. 2020, vč. psychologického vyšetření ze dne 21. 2. 2019. Žalobcův skutečný zdravotní stav nebyl dostatečně zjištěn, žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

9. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 28. 6. 2021 vyplývá, že posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce 24. 11. 2020, kdy byl členem komise krom posudkového lékaře odborný lékař neurolog a poté dne 17. 2. 2021, za účasti odborného lékaře psychiatrie. Komise hodnotila žalobce ve věku 18 let s dominujícími obtížemi pro lehkou pravostrannou hemiparézu v důsledku dětské mozkové obrny, vice na pravé horní končetině, Aspergerův syndrom v mírné formě s overprotektivní výchovou, disharmonický vývoj osobnosti s úrovní rozumových schopností v pásmu běžného průměru. Při doplňujícím posouzení byl žalobce vyšetřen odborným členem komise, byl veden diagnostický pohovor, žalobce hovořil srozumitelnou řečí, na otázky odpovídal bez latencí, na konci jednání si přečetl protokol o jednání a podepsal ho. Jevil se jako orientovaný v situaci i jednání komise, bez úzkosti a tenze. Neprojevoval se nápadným chováním, byl společenský. Závěr o mírné formě Aspergerova syndromu je obsažen ve zprávě speciálního pedagogického centra Hradec

Králové ze dne 12. 9. 2018, v některých nálezech je forma popsána jako těžká, nicméně komise se po jednání a přešetření členem komise – psychiatrem – přiklonila k hodnocení jako lehké poruchy. Obdobně je pak v některých nálezech popsána pravostranná hemiparéza jako středně těžká, tento stupeň však není důvodem pro nezvládání namítaných potřeb, pro nezvládání stravování je uznatelná až funkční ztráta obou horních končetin a pro potřebu tělesné hygieny funkční ztráta dominantní horní končetiny, přičemž žalobce je levák, nebo těžké postižení obou horních končetin.

10. PK hodnotí jako nezvládané základní životní potřeby potřebu oblékání a obouvání pro vážnou jemnou motoriku pravé ruky, osobní aktivity – s limitací Aspergerova syndromu a hemiparézou, péči o zdraví, při které potřebuje dohled a dopomoc a péči o domácnost. Další životní potřeby komise jako nezvládané nehodnotila, neboť žalobce nemá těžké postižení hybnosti končetin ve smyslu ochrnutí ani těžké omezení rozsahu hybnosti nosných kloubů, funkční ztrátu dolních končetin, ani závažné postižení zraku či sluchu.
11. K životní potřebě mobility PK uvedla, že pokud tyto úkony žalobce nezvládá z jiného důvodu než je postižení nosného a pohybového aparátu, nelze takové nezvládání uznat, žalobce poruchu pohybového a nosného aparátu, která by bránila chůzi, nemá. Neschopnost zvládat základní životní potřebu orientace hodnotila PK tak, že žalobce je orientován místem, časem i osobou, disponuje přiměřenými duševními kompetencemi, které mu umožňují orientovat se v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. Intelekt žalobce je v normě a nemá těžkou poruchu smyslových orgánů ani střední, těžkou nebo hlubokou mentální retardaci, středně těžkou či těžkou demenci nebo těžké psychické postižení s prokazatelnými dlouhodobými těžkými poruchami orientace. K základní životní potřebě komunikace žalovaný uvedl, že žalobce je schopen komunikovat jak ústně, tak písemně, ze zprávy Speciálního pedagogického centra ze září 2018 plyne, že po celou dobu vyšetření měl klidný projev s rozvinutou řečí po obsahové i formální stránce. K nezvládání komunikace obecně vedou těžké poruchy zraku, sluchu a řeči nebo psychické poruchy na úrovni středně těžké a těžké mentální retardace, obvykle s IQ nižším než 50, středně těžká až těžká demence nebo jiné těžké psychické postižení s prokazatelnými těžkými poruchami komunikace. Žalobce se dostavil dne 14. 12. 2020 k jednání komise v doprovodu právní zástupkyně, bez pečující osoby, aby se seznámil s posudkem z 24. 11. 2020, do protokolu uvedl, že s tímto nesouhlasí a podepsal jej. Vystupoval kompetentně a byl orientován. K potřebě stravování PK uvedla, že žalobce je schopen sám si vybrat hotovou potravu, dát ji na talíř, nalít si nápoj, posunout na míst konzumace, najíst se lžící a napít se. Pro přemísťování stravy lze použít pomůcky, pro neschopnost naporcování a naservírování stravy PK neshledává medicínský korelát. Příprava stravy a pití se hodnotí v potřebě péče o domácnost. K nezvládání této potřeby obvykle vedou anatomické a funkční ztráty obou horních končetin, nevidomost a těžké duševní poruchy spojené se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy, toto však není případ žalobce. U životní potřeby tělesné hygieny obdobně posudkový orgán uvedl, že žalobce má k samostatnému provádění úkonů dostatečné fyzické schopnosti, i duševní, smyslové omezení ke zvládání této potřeby nemá.
12. K námitce o neprovedeném sociálním šetření žalovaný sdělil, že žalobce nebyl navštíven s ohledem na probíhající pandemii, sociální šetření tak proběhlo distanční formou, kdy žadatel vyplnil dotazník, tento podepsal, neměl dotazy či výhrady,

dotazník byl vyplněn velmi podrobně a mohl tak být použit jako podklad hodnocení. Tuto formu žalovaný považuje, s ohledem na mimořádné okolnosti nouzového stavu, za akceptovatelnou z důvodu probíhající pandemie s důrazem na ochranu zdraví posuzovaných osob i sociálních pracovníků. Vzhledem k uvedeným skutečnostem navrhl žalovaný zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání krajského soudu

13. Krajský soud jednal ve věci dne 10. 1. 2022, žalovaný byl k jednání soudu omluven. Zástupce žalobce zdůraznil, že Vláda ČR rozhodla o termínu zrušení nouzového stavu tak, že byl znám dne 28. 4. 2020, kdy byl jako jeho konec oznámen den 17. 5. 2020. Správní řízení v této věci bylo zahájeno 14. 4. 2020, záznam ze sociálního šetření, které neproběhlo, a byl pouze vyplňován dotazník, byl sepsán dne 29. 4. 2020. Žalobce je za popsání stavu přesvědčen, že v jeho věci měl být zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a tedy mělo být provedeno řádné sociální šetření. Mohlo být přitom provedeno i při zachování lhůt.
14. I nadále pak žalovaný posuzuje žalobcovu poruchu Aspergerova syndromu jako lehkou, až ze všech doložených podkladů vyplývá jeho postižení těžkou formou. Toto těžké postižení má přitom zásadní vliv na schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby. Jako těžkou formu přitom hodnotí postižení žalobce ošetřující lékaři, kteří s ním dlouhodobě pracují a jeho zdravotní stav dokonale znají, žalovaný se přezkumem jejich závěrů, ani následky žalobcovy nemoci, kterou překonal v dětství, nezabýval. Zástupce žalobce připomněl, že krajský soud rozhodoval pod sp. zn. 29 Ad 8/2020 podobně o nedostatecích přezkoumání žalobcova zdravotního stavu, s tím, že žalovaný nebral v úvahu jeho duševní stav a řádně tak neposoudil, zda zvládání základních životních potřeb dosahuje alespoň v přijatelném standardu. Dále zástupce žalobce prakticky zopakoval výše uvedené žalobní námitky. Poukázal na cílené psychiatrické vyšetření žalobcova zdravotního stavu ze dne 26. 3. 2020 a další nálezy, které byly předloženy soudu. Namítl nedostatečné zjištění zdravotního stavu žalobce a míry jeho soběstačnosti, nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí žalovaného, které je v rozporu s právními předpisy a nemá ani oporu ve správním spise, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Na náhradu nákladů řízení je účtována částka, představující náklady právního zastoupení žalobce, které spočívalo ve 4 právních úkonech, paušální náhradě a DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem. Konečná částka tak činí 6.292,- Kč.
15. Krajský soud v průběhu jednání konstatoval ze správního spisu zejména podstatné skutečnosti posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové ze dne 17. 2. 2021, z něhož plyne, že tento je doplňujícím k posudku ze dne 24. 11. 2020, kdy byl žalobce posouzen jako osoba, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z obsahu posudku plyne, že žalobce byl jednání přítomen, spolu se svým právním zástupcem a matkou. Zástupce žalobce uvedl, že žádá provést nové sociální šetření ve věci, sporuje současně tíži Aspergerova syndromu, která je u žalobce doložena lékařskými posudky jako těžká.
16. V průběhu jednání PK žalobce uvedl, že: „když mu někdo něco řekne, ne všemu rozumí, co po něm chce. Má pocit, že se neumí vyjádřit. Jsou pak naštvaní, že jim nerozumí a dělají z něho špatného. Má z toho i deprese. Jedná se o učitele, kteří ho nechápou. O většinu učitelů. Říká, že má diagnózu Aspergerův syndrom, ale neumí to

popsat. Teď do školy nechodí, mají výuku online, jinak studuje Střední školu aplikované kybernetiky v Hradci Králové. Bydlí v Hradci Králové v podnájmu s matkou, na internátu není. K dotazu škola se vám líbí, uvedl, ano, naučil se s počítačem. Dojel byste z domova do školy sám? Určitě ne. Matka ho autem doveze před školu, pak už se po škole pohybuje sám, má pedagogického asistenta. Pravou rukou mu toho moc dělat nejde, nemá v pravé ruce sílu ani cit. Všechno dělá levou rukou, je levák“. Matka žalobce sdělila, že má na pravé ruce snížený práh citlivosti, používá výhradně levou ruku. Musí mu být nápomocna kamkoliv se dopravuje, ven ani do autobusu by sám nešel, bojí se sklepení, výtahů, je to pro ni strašně vyčerpávající. Všude ho musí doprovázet. Jakákoliv změna, na všechno ho musí připravovat, v zimě si neoblékne rukavice, boty si nezaváže. Snaží se sehnat věci, aby byl syn soběstačný. Má ploché nohy, nosí v botách vložky. K dotazu, zda chodí na psychoterapie, uvádí, že ne, není čas, je strašně plný vyučovací program ve škole. Nechce nikam chodit sám, bojí se, má strach. Bojí se zvířat. Někdy je na matku agresivní, zatím jen slovně, vadí mu, že mu okolí nerozumí.

17. PK zaznamenala diagnostický pohovor s přítomnou lékařkou oboru psychiatrie, MUDr. T. S.. Tato uzavřela, že žalobce přichází ochotně bez opěrných pomůcek v doprovodu matky, na otázky odpovídá bez latencí, řeč je srozumitelná, mluvené řeči rozumí. Na konci jednání si se zájmem čte protokol o jednání, je schopen ho podepsat. Jeví se být orientovaný v situaci a jednání posudkové komise, je bez úzkosti a tenze. Svým chováním nijak nápadný není, je společenský.
18. PK se v dalším odvolala na své posouzení ze dne 24. 11. 2020, kdy v diagnostickém souhrnu uvedla onemocnění:
 - Dětská mozková obrna s lehkou pravostrannou hemiparézou více vyjádřenou na pravé horní končetině,
 - Aspergerův syndrom – mírná forma s overprotektivní výchovou, s poruchou vizuálně prostorové orientace, opožděním grafomotoriky a afektivitou (11/2016),
 - Disharmonický vývoj osobnosti s úrovní rozumových schopností v pásmu běžného průměru,
 - Lehká dalekozrakost kompenzovaná korekcí, plochonoží, genua valga, gynekomastie stacionární.
19. PK dále v posudku uvedla z cíleného vyšetření s.r.o. HANNES med ze dne 26. 3. 2020, že: „je nyní hodně vzteklý, odmítá nosit roušku, když se naštve a neví si rady, uteče mu kousek výkladu.... Je to náročné pro všechny, pracuje ve 3Dprogramu, neudělá program, nic, hází botama, bouchá do stolu. Vzteká na matku, když mu není schopna poradit... vadí mu, když se nevyjádří přesně, okřikuje matku... stále se odibuje a loupe si nehty. Je stále nervózní, nastartovaný. Není schopen spolknout léky je nutné je rozdrtit. Nemá žádné kamarády, nenavazuje kontakty. Při změně vyučovacích hodin začne brečet, neví, co má dělat. Nevyjadřuje své potřeby. Když je v nejistotě, že matka odchází si něco vyřídit, začne se zahrabávat. Závěr: Aspergerův syndrom – pervazivní vývojová porucha – těžká forma“.
20. Z dalších hodnocených nálezů, a to neurologické ambulance ze dne 28. 5. 2020 vyplývá popis EEG vyšetření, provedeného po stavu třesu PDK, se závěrem dětské mozkové obrny – centrální pravostranná hemipareza středního stupně s větším postižením PHK

na podkladě perinatální hypoxie, intrakraniálního krvácení a následné porencefalické cysty vlevo. PK uzavřela, že žalobce není schopen zvládat samostatně základní životní potřeby oblékání a obouvání, péče o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
22. Jak soud výše uvedl, ve věci bylo rozhodováno zdejším soudem rozhodnutím sp. zn. 29 Ad 8/2020 dne 9. 3. 2021, kdy soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2020, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně, kterým bylo rozhodnuto o snížení příspěvku na péči z 6 600 Kč na 3 300 Kč měsíčně od května 2019. V uvedeném rozhodnutí soudu bylo žalovanému uloženo, aby řádně zhodnotil výsledky odborných vyšetření zdravotního stavu žalobce, věnoval se podrobněji nejen fyzickým schopnostem zvládání základních životních potřeb, ale zejména i schopnostem duševním, které jsou u Aspergerova syndromu specifické a s vyšší IQ v určitých směrech přímo nesouvisí.
23. Krajský soud chápe, že žalovaný v mezidobí reagoval na vážnou epidemiologickou situaci, která vznikla šířením onemocnění Covid-19 nejen na území ČR, ale celosvětově, a znamenala v mnoha ohledech zúžený sociální styk, tedy samozřejmě i možnost provádění sociálních šetření. Situace v určitých obdobích gradovala a znamenala i nutnost akceptace nouzového stavu. Krajský soud je ovšem přesvědčen, že tím nemůže omluvit opakování nedostatků, které již byly vytčeny v minulém rozhodnutí soudu. Přezkoumáním a projednáním věci krajský soud opětovně zjišťuje, že žalovaný zdůvodnil své rozhodnutí, aniž by přistoupil k odstranění vcelku vážných diskrepancí, a to bez přezkoumatelného odůvodnění a argumentace. Tyto diskrepance vyplývají ze znění bodu 19 a 20, kdy je zcela patrné, že podkladové vyšetření ambulance dětské a dorostové psychiatrie z března 2020 dokládá těžkou formu Aspergerova syndromu, s podrobným popisem průběžných problémů, které toto onemocnění žalobci působí, aktuálně, v průběhu běžných denních aktivit a situací. Pokud pak PK chtěla odůvodnit svůj příklon k lehké formě na základě záznamu o diagnostickém pohovoru lékařky z oboru psychiatrie při jednání komise dne 17. 2. 2021, kdy se žalobce dostavil s matkou a právním zástupcem k jednání, tento záznam se pro objektivní zhodnocení soudu s porovnáním znění odborných závěrů z vyšetření, která byla předložena aktuálně, i při dřívějším rozhodování (v rozsudku citované vyšetření psychologické Mgr. J. C. ze dne 21. 2. 2019, lékařská zpráva MUDr. H. z 25. 6. 2019), jeví jako zcela nedostatečný. Jednalo se zcela zřejmě, s ohledem na jeho znění, o krátký rozhovor za přítomnosti obou doprovázejících osob, a tato skutečnost nemůže, dle přesvědčení soudu, odůvodnit příklon posudkového orgánu k nálezům, které např. v r. 2012 skutečně popisují lehkou formu Aspergerova syndromu u žalobce. Jak vyplývá ze znění neurologického nálezu z května r. 2020, u žalobce se jedná objektivně o středně těžký stupeň centrální pravostranné hemiparézy, nikoliv o stupeň lehký, jak posudkový orgán bez bližšího odůvodnění uvedl ve svém posouzení.
24. Vzhledem k popsáním diskrepancím soud zjistil, že závěry, učiněné žalovaným, nemají objektivní podklad a nemohly proto ani sloužit k určení stupně soběstačnosti žalobce

k provádění jednotlivých základních životních potřeb, definovaných ustanovením § 9 odst. 1 a podrobně pak Přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.

25. Krajský soud dále opakovaně upozorňuje, že diagnóza Aspergerova syndromu je onemocněním duševním, a to zcela i pro laika specifickým v tom, že byt' je taková osoba nadána dostatečným IQ pro absolutorium určitého vzdělávacího stupně školského systému, funguje v určitém „vlastním světě“, kdy určité běžné návyky a způsoby běžného denního fungování nejsou možné naučit. Z uvedeného pak plyne, dle přesvědčení soudu, že odůvodnění nenaplnění podmínek pro dostatečné zvládání některých základních životních potřeb pouze fyzickou dostatečností posuzovaného nemůže obstát. Z uvedeného pohledu pak v případě žalobce považuje soud za nezbytné provedení podrobného sociálního šetření v místě přirozeného sociálního prostředí žalobce, s důrazem na znění § 2 a § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění.
26. Krajský soud ve výše popsanych souvislostech upozorňuje např. na nedostatečné odůvodnění zvládání základní životní potřeby stravování, tělesné hygieny, orientace, komunikace. Zejména u citovaných základních životních potřeb shledal krajský soud sporné skutečnosti, které mohou mít za následek vyslovení o naplnění jejich podmínek pro uznání té které základní životní potřeby jako nezvládané dostatečně, zejména s poukazem na znění výše cit. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., tedy, že pokud není osoba schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu a aktivitu, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V tomto směru pak uvedené ustanovení navazuje na znění § 2 vyhlášky, podle něhož se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah **duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností** dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna **rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost** zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení.
27. Krajský soud tedy po zvážení argumentace obou účastníků řízení dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nemůže obstát, žalovaný je proto v návazném řízení povinen přezkoumat žalobcův zdravotní stav z hlediska tvrzených skutečností o tom, že v praktickém životě je v mnohém odkázán na stálou pomoc své matky, ať již spočívající v přímé pomoci, či dohledu, který je nutný a rozsáhlejší, než běžně je obvyklé u osob jeho věku.
28. Vzhledem k nedostatečně zjištěnému a odůvodněnému stavu věci soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (zde odst. 4 cit. ustanovení a násl.).

VI. Náklady řízení

29. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný účastník řízení, kterým byl žalobce, účtoval náhradu nákladů řízení, spočívajících v nákladech právního zastoupení. Zástupce žalobce provedl 4 úkony

právní služby, spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení, podání žaloby, dále pak písemného vyjádření ze dne 28. 6. 2021 a v účasti na jednání soudu dne 10. 1. 2022. Dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „Advokátní tarif“) činí odměna za 1 úkon v oblasti sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2, ve spojení s § 7 bod 3 částku 1.000,- Kč, celkem tedy 4.000,- Kč, dále pak dle § 13 odst. 4 činí paušální částka za 1 úkon právní služby částku 300,- Kč, celkem tedy 1.200,- Kč. Zástupce žalobce je plátcem DPH, kdy 21 % z částky 5.200,- Kč činí 1.092,- Kč. Žalovaný je tak povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení celkem částku 6.292,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 10. leden 2022

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně